

Reactie ARN conceptcirculaire risicobeheersing

Li-Ion energiedragers

Graag geeft Auto Recycling Nederland (ARN) een inhoudelijke reactie op de conceptcirculaire risicobeheersing Li-Ion energiedragers, hierna te noemen de circulaire.

ARN faciliteert de inzameling en verwerking van automotive batterijen voor de importeurs van een aantal automerken. ARN heeft hierdoor ruime ervaring in de omgang met automotive batterijen en kan om deze reden haar zienswijze schetsen vanuit de huidige praktijk.

ARN is er voorstander van dat de haalbaarheid en betaalbaarheid expliciet als punt van afweging geldt voor bestaande situaties.

ADR en de circulaire - Onderscheid tussen conditie energiedrager

In de circulaire wordt meerdere malen verwezen naar het ADR en worden ook verschillende grenzen en capaciteiten gesteld overeenkomstig met het ADR. ARN is voorstander van deze aansluiting bij ADR aangezien opslag en transport erg nauw met elkaar samenhangen. Toch stelt ARN vast dat er een groot verschil is tussen de circulaire en het ADR, welke de werkbaarheid in de praktijk bemoeilijken.

De circulaire benoemt de verschillende condities waarin een energiedrager kan verkeren, namelijk nieuw, aangeboden ter recycling of vernietiging en beschadigd of defect. Deze indeling is gelijk aan de indeling die in het ADR is te vinden.

In het ADR zijn verschillende verpakkingsinstructies beschreven voor iedere categorie: er is een onderscheid tussen lithiumbatterijen die voor recycling worden afgevoerd (P909) en lithiumbatterijen die beschadigd of defect zijn (P908), of zelfs instabiel (SP376).

Daarbij zijn de verpakkingsinstructies zwaarder naarmate het risico toeneemt.

In de circulaire wordt geen onderscheid gemaakt in de maatregelen voor de verschillende condities. De beschreven maatregelen zijn gelijk voor zowel energiedragers die ter recycling of vernietiging worden aangeboden als energiedragers die of beschadigd of defect zijn.

Dit komt niet overeen met de indeling in de ADR-regelgeving, terwijl de circulaire uitdrukkelijk deze ADR-indeling wil volgen. De ADR-regelgeving maakt namelijk wel een onderscheid in de verschillende condities van de energiedrager.

Zienswijze ARN

ARN pleit ervoor dat voor energiedragers die ter recycling of vernietiging aangeboden worden, de ADR-indeling te volgen; met de bijbehorende risicobeperkende maatregelen. ARN is van mening om derhalve ook ADR te volgen voor energiedragers die beschadigd, defect of zelfs instabiel zijn. Te denken valt bijvoorbeeld aan een WBDBO van 90 minuten voor inpandige opslag, of de mogelijkheid voor een uitpandige quarantaineoplossing.

Onderscheid tussen opslag en transport

In enkele secties wordt de opslag van energiedragers in verpakkingen beschreven. Sectie 7.1.2 beschrijft verschillende opties die op de markt beschikbaar zijn voor kleinschalige opslag, namelijk:

“Er zijn kleinschalige verpakkingen op de markt in de vorm van bijvoorbeeld een zak, kratten of tonnen die een adequate bescherming moeten bieden tegen ontbrandende lithium-ion energiedragers. Ook de verpakkingen die vereist zijn voor het vervoer (zie paragraaf 7.1.1 en de bijlage, paragraaf B3.6) kunnen hier een rol vervullen. Geadviseerd wordt deze verpakkingen toe te passen bij kleinschalige opslagen, met name voor energiedragers die bedoeld zijn om te worden vernietigd of gerecycled, respectievelijk voor beschadigde energiedragers.”

In sectie 7.1.1 wordt het volgende geschreven:

“Ook waar de energiedragers worden opgeslagen in afwachting van vervoer gelden verpakkingseisen overeenkomstig de eerder aangegeven categorisering uit de vervoersregelgeving (zie de bijlage, paragraaf B3.6).”

Zienswijze ARN

ARN interpreteert de laatstgenoemde passage als het voeren van verpakkingen voor opslag conform ADR, en dat het verpakken moet plaatsvinden door

de ontdoener. ARN is van mening dat een onderscheid gemaakt moet worden tussen opslag en transport van Li-ion energiedragers in verband met de haalbaarheid en betaalbaarheid van de maatregelen die getroffen moeten worden. ARN wordt op dagelijkse basis geconfronteerd met de verscheidenheid aan Li-ion energiedragers die op de markt worden gebracht: per merk voertuig kan dit oplopen tot meer dan 20 verschillende typen energiedragers. Dit betekent dat de autodealer of autodemontagebedrijf een groot assortiment aan verpakkingen in huis zou moeten hebben om een passende verpakking beschikbaar te hebben. Dit is een onhaalbaar scenario.

Daarnaast is ook de betaalbaarheid in het geding: verpakkingen voor defecte of beschadigde Li-ion energiedragers zijn erg kostbaar, oplopend tot enkele tienduizenden euro's per verpakking.

In de huidige praktijk wordt (conform ADR) de verpakking verzorgd door de inzamelaar of transporteur. Deze partij is ADR-gecertificeerd en is in staat om de batterij op veilige wijze in de verpakking te plaatsen.

Uiteraard is het een optimale situatie wanneer ondernemers een eigen geschikte verpakking ter beschikking hebben om een defecte of beschadigde energiedrager direct op veilige wijze te verpakken. ARN staat achter dit advies, echter het strikt volgen van de verpakkingseisen uit het ADR voor opslag staat haaks op de haalbaarheid en betaalbaarheid van de maatregelen.

Onderscheid tussen re-use en second use

In sectie 7.1 lezen we de volgende zin:

“Energiedragers die bedoeld zijn voor hergebruik kunnen daarbij “als nieuw” worden beschouwd als er een uitleesbare BMS aanwezig is en er bij het uitlezen geen storingen of onregelmatigheden worden geconstateerd.”

Zienswijze ARN

ARN wil graag benadrukken dat onderscheid gemaakt dient te worden tussen het hergebruik van een automotieve energiedrager in een automotieve toepassing, zijnde re-use (producthergebruik), en het hergebruik van een automotieve energiedrager in een second use toepassing, zoals een EOS. Wettelijk gezien wordt de energiedrager in laatstgenoemde situatie beschouwd als afval en moet deze ook onder die noemer ingedeeld worden in de circulaire, namelijk in de categorie ‘voor recycling’ in plaats van ‘nieuw’. Voor het opnieuw toepassen van het ontstane afvalproduct zal in dat geval de voorwaarden van art. 6 uit de Kaderrichtlijn afvalstoffen gevolgd dienen te worden.

ARN pleit ervoor de betreffende zin als volgt aan te passen:

“Energiedragers die bedoeld zijn voor hergebruik kunnen daarbij “als nieuw” worden beschouwd als er een uitleesbare BMS aanwezig is en er bij het uitlezen geen storingen of onregelmatigheden worden geconstateerd (en in een zelfde toepassing wordt hergebruikt als de toepassing waarvoor de batterij oorspronkelijk op de markt is gebracht).”